

De Gouverneur van de Provincie Vreislant maakt, bij dezen, aan de belanghebbenden, bekend, dat van nu af aan, in de Bureau's vandezelfen ter lezing zal liggen een exemplaar der voorwaarden op welke de leverantie der benooodigde Brandstoffen en Kaarzen in de Militaire Wachten, binnen de onderscheidene Provincien van het Koninkrijk van den 1 juli 1817 tot ultimo junij dezès jaars is aanbesteed geworden, en dat op de voorwaarden van dit nog loopende contract dièr leverantie de nieuwe aanbesteding van gedachte Brandstoffen en Kaarzen volgens de bekendmakingen in de Staats en in de Algemeene Nederlandse Couranten, op den 1 junij aanstaande zal plaats hebben.

Wordende de gegadigden verder verwittigd, dat zij zich ter lezing van voorsz. voorwaarden kunnen vervoegen op het Collegie aan het Bureau voor Militaire Zaken. Leeuwarden, den 18 Mei 1818.

De Gouverneur voornoemd,
I. AEBINGA VAN HUMALDA.

F R A N K R Y K.

PARIJS, den 8 Mei.

De zitting van den 2 mei is vervuld geworden door de replieken van de advocaten der beschuldigten op hetgeen, aan elk van hen, door den procureur-generaal is ten laste gelegd. De voorzitter aan Bastide gevraagd hebbende, of hij nog iets te zeggen had, heeft deze geantwoord: Hetgeen ik gezegd heb, maakt mijne volledige verdediging uit: — „herhaal hier hetzelfde.” „Het betreft mijn gebrek aan vrijheid: ik heb geene middelen om te spreken, ik moet dezelve schrijven, en men doorzoekt alle ochten den mijne zakken. Onder de getuigen, welke ik heb doen roepen, zijn er eenige niet gekomen, om dat zij de gevangenis van Albi voor zich open zagen.” De voorzitter aan den heer Romiguières gevraagd hebbende, of hij nog iets tot de verdediging van Bastide had te voegen, antwoordde alleen: „Neen, mijnheer.” Vervolgens heeft de procureur-generaal nog gerepliceerd ende de heer Fualdes, de zoon, heeft de zitting besloten met eene treffende aanspraak aan de registers, aan den procureur-generaal en de jures.

Van den 9.

Hof van Assises te Alby, vier-en-dertigste en laatste zitting.

De debatten in de vorige zitting gesloten zijnde, bleef er niets meer over dan het resumé van den president. Hij is in dezer voege begonnen:

„Mijne Heeren de Jures! de waarheid heeft gezegd: ik ben eene dochter van den tyd: eindelijk eens verkrygt ik alles van mynen vader. Deze leer toepassende op de maatschappelijke en bijzondere belangen, die aan het denkwaardig regtsgeeding hetwelk aan U. is voorgelegd, gehecht zijn, zullen wij zeggen:

„Is het de waarheid, Mijne Heeren! die de mond der Maatschappij en van den Vorst heeft doen hooren, wanneer al de beschuldigingen, die lange en droevige debatten hebben doen geboren worden, bij den anderen verzamelende, dezelve, zich tot de beschuldigten wendende, gezegd heeft: „gij waart bloedverwanten van den ongelukkigen Fualdes; teidert u onder zijne vrienden.... noodlottige dwaling! de bewijzen die het onderzoek aan den dag heeft gebragt, hebben de nevelen doen verdwijnen, waar mede gij u zagt te bedekken; zij hebben de misdaad en de daders in het helderste licht geplaatst.”

„Wanneer wij die bewijzen raadplegen, dan zijt gij het Bastide en Jauson, die gekenteekend staan, als de hoofden van eenen aanslag die de ontroerde geregtigheid zoekt te wreken.... dan zijt gij het, die te gelijk door goud en angst aangevoerd, stoutmoedig geworden door de strafeloosheid van uwe vorige misdaden, met voeten trappende, alles wat de menschen eeren en beminnen; de heiligste wetten, de banden van het bloed, zamengezworen hebt tegen de deuren van Fualdes.... dan zijt gij het, die uwe handlangers hebt geworven, en die met een hand vol gouds, zich zoo gemakkelijk aan uwe wreede bevelen onderworpen hebben.... dan zijt gij het, die hem den strik gespannen hebt, waar in zijn al te ligt geloovig vertrouwen gevallen is.... dan zijt gij het, die hem verraden, vermoord hebt; gij hebt het huis van Bancal uitgekozen, voor het tooneel van uwe misdaad: was die wijkplaats niet van uwe schandelijke bedrijven?... Bevattede dat huis geene diep bedorven wezens; daardoor te meer geschikt om uwe oogmerken te ondersteunen, en mede moordenaars van Fualdes te worden? Gij zijt het, die, in uwe misdadige en onverzachtbare begeerte den moord met de afpersing parende, het slagtoffer beroofd hebt, alvorens hem van het leven te benemen; gij, Jauson, zijt het, die den eersten slag aan uwen ongelukkigen bloedverwant hebt toegebragt.

Gij, Bastide; zijt het die de laatste slagen hebt gegeven!.... Ik ben het, openbaar ministerie, die u de een zoo wel als de andere, van dit zamenraafsel van affchuwelijkeheid, aanklaagt! — Ik ben het openbare partij, die door de kracht der onwederpreekbaarste bewijzen, de schuld, zoo ten aanzien van den moord, als van verdrinken en diefstal, ten vollen meen bewezen te hebben.

„Maar de stem van het openbaar ministerie, moet onze ooren niet fluiten voor de middelen van verdediging door de beschuldigten aangevoerd; eene wetige pligt vordert van ons dat wij hunne klagen aanhoore.

„Bastide en Jauson antwoorden.... wij zijn onschuldig! — het noodlot, eene aanenschakeling van omstandigheden, die het ons onmogelijk was te voorzien, hebben boven ons hoofd de hoofdstoffen van leugen of dwaling vergaderd.... alles loopt te zamen om eene verschrikkelijke beschuldiging van ons terug te stooten.... Wij zijn de moordenaars van Fualdes niet; en zoo de bewijzen, dat wij in den boezem van onze huisgezinnen en in onze huizen waren, toen moordende armen de dagen van Fualdes hebben afgesneden; zoo deze bewijzen van onze onschuld, ons ontnomen waren, zou het dan niet genoegzaam zijn te weten, dat wij de een, zoo wel als de anderen bloedverwanten en vrienden van dezen ongelukkigen waren.... Ja mijne Heeren! Wij durven het zeggen, en gij zijt er reeds van overtuigd, onze geschiedenis in dit vermaard regtsgeeding, is niet die van eene groote misdaad, het is die van een lang en zeer droevig ongeluk.

„Wat u betreft, mijne heeren de Jures, na dit tafereel van klagen, van aanval en van verdediging, zullen wij ons bepalen tot de taak die ons is opgelegd.

Hierop is de president overgegaan, tot het ontwikkelen van het gene het openbaar ministerie, tot ondersteuning van de beschuldiging heeft bijeengebragt, — vervolgens heeft hij de verdediging van elk der beschuldigten voorgenomen met dezelfde onpartijdigheid als dit bij den loop der debatten heeft plaats gehad.

Ten twee uren zijn de jures in de kamer van hunne raadpleging gegaan. De beschuldigten zijn niet naar de gevangenis van St. Cecilia terug gevoerd. Men heeft hen in

een nabij gelegen vertrek, onder bewaring van eene sterke wagt gelaten.

Gedurende vier en een half uur, dat de raadpleging der jures plaats had, hebben de talrijkeanschouwers hunne plaatsen niet verlaten. Ten 7 uren zijn de jures in de zaal terug gekomen. Er heerschte eene diepe en eerbiedwekkende stilte; ieder wachte de beslissende verklaring, die hen moest veroordeelen of vrijspreken. Het hoofd der jures, de hand op het hart leggende, las, niet zonder ontroering, de antwoorden op de voorgelegde vragen. Zij zijn niet eenparigheid van stemmen gedaan.

De vrouw van Bancal is schuldig verklaard aan medeplichtigheid van moord van den heer Fualdes, met voorwetendheid.

Bastide schuldig aan moord met voorwetendheid. Jauson, schuldig aan moord met voorwetendheid; beide mede schuldig aan braak met diefstal.

Collard, schuldig aan moord, met voorwerendheid.

Bax, schuldig aan medeplichtigheid van moord, met voorwetendheid.

Anne Benoit, schuldig aan medeplichtigheid van moord, met voorwetendheid.

Misfonnier, niet schuldig aan moord, maar wel aan verdrinking van het lijk. — Bax, Collard, Bastide en Jauson, schuldig aan verdrinking.

Mevrouw Manson is eenparig onschuldig verklaard. Nu werden de gevangenen binnen geleid.

Jauson was zoo zwak, dat de gendarmes moeite hadden hem te ondersteunen. Het scheen dat hij het lot reeds kende dat hem wachtte.

Bastide, steeds zich zelve gelijk, had eene houding aangenomen, welke met die van zijn schoonbroeder een sterk contrast maakte.

Collard, scheen bedaard zich aan zijn lot te onderwerpen. Anne Benoit, met eene doodelijke droefheid op het gelaat. Mevrouw Manson, uit medelijden voor de ongelukkigen die haar omringden, hield zich in om hare vreugd, over hare aanstaande bevrijding, aan den dag te leggen.

De Procureur Generaal heeft de toepassing der straf gevorderd. De heer Taian, voor de zoon van Fualdes, heeft geconcludeerd, dat het hof de beschuldigten zoude veroordeelen in 60,000 francs schade en interesfen, om daar mede de schulden der nalatenschap van den ongelukkigen Fualdes te kunnen betalen.

Het Hof heeft zich verwijderd om over de toepassing der straf te raadplegen. — Toen heeft Jauson den vrijen loop aan zijne droefheid gegeven. „Ach mijne Heeren! (heeft men horen zeggen) gij hebt de waarheid niet willen hooren. Ik ben onschuldig.... men had aan den heer Fualdes moeten vragen wie zijne vijanden waren.... Toen ik hier kwam heeft de Procureur-Generaal reeds mijnen ondergang besloten.... als ik op het schavot ben, zal ik spreken, zoo als ik thans spreek.... God zal u oordeelen.... Men wil mijn geld;.... dat men het neme, maar dat men mij mijne kinderen late!.... Ik ben onschuldig.... ongelukkige kinderen! Wat moet er van u worden! eerloos, zonder fortuin, zullen zij in een gasthuis omkomen. Ik wil dat men een graf zal graven, om mijne vrouw, mijne kinderen, en mij daar in te leggen, en op de zerk deze woorden te zetten: Jauson was onschuldig. Dat Bax, daar hij nu tog veroordeeld is, de waarheid zegge; dat hij zegge of ik bij Bancal geweest ben?....

Bax, zonder te verbleken, heeft Jauson geantwoord: ja, gij zijt er geweest, en zoo het niet waar was, zoude ik het niet gezegd hebben.

Het Hof, in de zaal terug gekomen zijnde, heeft de President de navolgende uitspraak gedaan:

De vrouw van Bancal, Bastide, Jauson, Collard en Bax, worden tot de doodstraf verwezen.

Anne Benoit, tot eeuwigdurende dwangarbeid, en Misfonnier tot eene gevangenis van twee jaren, en eene boete van 50 francs.

Mevrouw Manson vrij gesproken, is dadelijk in vrijheid gesteld.

Na de uitspraak van het vonnis, is Jauson er bij gebleven dat hij onschuldig was. Anne Benoit, heeft gewild dat men haar met haar minnaar ter dood zoude brengen. De jures, in aanmerking nemende de belangrijke ontdekkingen van Bax, hebben hem aan de genade des Konings aanbevolen.

Zekere Louis de la Croix is te Waterloos (departement du Nord) vermoord met allerijfselijkste omstandigheden: het onderste gedeelte van zijn ligchaam is in eenen sloot gevonden op de grenzen der Nederlanden, en herkend aan zijnen broek: het bovenste gedeelte zijns ligchaams is eenige dagen later uit eenen anderen sloot, digt bij Waterloos gehaald. Het schijnt dat deze ongelukkige aan den hals gelaten is eer men hem in tweeën heeft gefneden; men heeft geen spoor van zijne ingewanden ontdekt.

Verscheiden omstandigheden door den brigadier der gendarmerie opgezameld, hebben hem doen besluiten om Pierre-François de la Croix, broeder des vermoorden, te vatten, alsmede Julie Dervaux, zijne moeder, die een tweede huwelijk had aangegaan, en Pierre Demarre, man der laatstgemelde. Eenige verwijtingen, aan Pierre-François de la Croix door zijne zuster, zijne vrouw en zijne moeder gedaan, hebben dit verschrikkelijk vermoeden doen ontstaan.

Een Duitsch dagblad verhaalt, dat een arme visser op de kust van Stroemfadt, in Zweden, eenen dooden walvisch heeft gevonden, die zeventig voeten lang was, en dat hij denzelven verkocht heeft voor eene som van 500 thalers.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART.

HARLINGEN, den 14 Mei. Uitgezeild het tjalkschip de Vrouw Alida, kapt. Jan Doijes Smit, met Ballast op avontuur over de Wadden naar Groningen.

Den 15 dito, binnen gekomen het smakschip de Herstelling, kapt. Hendrik Janfen, met Hout van Oostrifoor; het koffschip Eendragt, kapt. Hendrik C. de Jong; het koffschip Hoop en Vrees, kapt. Idze P. Piebes, en het koffschip Jacoba Catharina, kapt. Anke E. Nijhoff, alle drie van Liverpool met Zout; het tjalkschip de Vrouw Fokkina, kapt. Douwe H. de Groot, met Hout van Hamburg.

Uitgezeild het koffschip Alida Clusina, kapt. Egbert L. Tiktak, met Ballast naar Noorwegen.

Den 16 dito binnen gekomen het tjalkschip de Vrouw Jeltie, kapt. Jan H. Zeeven, met Hout van Drobach; twee ligters van het schip Neptunus, kapt. David J. Gramihl, met Hout van Memel.

Den 17 dito uitgezeild het sloefschip D. ligent, kapt. William Atkinson, met Boter naar Londen. Binnen gekomen het smakschip de Vrouw Catharina, kapt. Arend Kjaen, en de Vrouw Reinera, kapt. Berend J. Bondrager, beide met Hout van Christiaanland.

Den 18 dito binnen gekomen het smakschip de Vrouw Martha, kapt. Dirk Clafen de Groot, met Hout van Christiaanland.

NIEUWEZIJLEN, den 7 Mei. Uitgezeild het schip de

Engeland, Geconsoleerde	3	801	901
Rusland, bij Hope en Comp.	5	971	981
Pruisen, bij J. van Beek-Vol.	5	100	1001
Saksien, bij Braunsberg en Comp.	5	191	201
Spanje, 1805, bij Hope en Comp.	51	341	35
Spanje, 1807, bij dito	51	111	121
Coupons	5	411	44
Weener-Bank, bij Coll en Comp.	5	321	33
dito bij dito	4	321	33
Certificaten bij dito	21	601	60
Metalliek 1816	5	341	35
idem 1815	5	131	14
idem 1816	1	601	61
Italien, Monte-Napoleone	5	64	65
Napelsche Certificaten	5	73	73
Deensche Kroon	4	73	73
Tollen	4	73	73
Leen- en Wiselbank	4	73	73
Asiatische Comp.	5	851	86
Coupons	5	76	77
Amerika, bij Hope en Comp.	51	1001	109

— voorloop	43	431
— voorloop	45	451
— voorloop	35	351
— voorloop	61	611
— voorloop	60	601
SCHIEDAM, den 15 Mei.		
Geever, de 30 Virrels zonder stat	91	8
— Amsterdamsche proef	111	—
Zonder de belasting.		
BEURS-PRYS DER EFFEKTEN.		
Amsterdam, den 16 Mei 1818.		
Holland, Werkelijke Schuld	431	44
Restanten uitgestelde dito	111	111
Kansbiljetten van dezelve	231	24
Schuldbekekenissen 1815	931	96
Idem 1818	5	5
Loren van dito	100	100
Aand. Nederlandsche Bank	122	121
Tiers Contoilds	5	5
Certificaten van dito	681	681

— voorloop	43	431
— voorloop	45	451
— voorloop	35	351
— voorloop	61	611
— voorloop	60	601

Gls.	Cts.	Gls.	Cts.
Tarwe van 4500 ff	396	Grauwe Kaas....	6
Oude dito.....	477	Aardappelen.....	4
Oude Rooide dito	477	Tarwen Brood.....	21
Dito, nieuwe.....	351	Roggen Brood....	51
Rogge.....	225	Rundvleesch.....	25
Garst.....	162	Kalfs dito.....	271
Boekweit.....	270	Schapen dito.....	20
Haver.....	144	Vark. dito versh...	271
Dito van 2500 ff	126	— dito gekookt	371
Witte Bonen.....	432	Genever.....	1
Groene Erwten....	432	Hooi (per 100 ff)	1
Grauwe Erwten... 288	—	Stroo.....	30
Boter (per ff)....	361		

Broederlijke, kapt. H. J. Karst, met Ballast naar Noorwegen. Niets binnen gekomen.	
Den 8 dito binnen gekomen het schip de Vrouw Alida, kapt. J. A. Bleeker, met Noordshout van Noorwegen.	
Uitgezeild het schip Nooitgedacht, kapt. Jan Gelves, met gemalen Schors naar Norden.	
Den 9 en 10 dito niets gepasseerd.	
Den 11 dito uitgezeild het schip de Vrouw Geertruida, kapt. J. H. Visser, met Ballast naar Noorwegen. Niets binnen gekomen.	

PRYS DER BOTER TE LEEUWARDEN, den 15 Mei 1818	
f 29 - - - - - Grove Kaas f 18 - 15 - -	
De middelprijs der Urr-EN INLANDSCHE ROGGE-EN TARWE, was diezelfde den 15 Mei 1818	
ROGGE, 182 Goud Guildens het Last.	
TARWE f 11 - 13 - o het lopen.	

STAAT van de Middelprijsen der Gramen en andere Objecten, welke op de Weekmarkt te Leeuwarden, den 15 Mei 1818 aan verkocht. Volgens Amsterdamsche Maat	
---	--